

OSTATNIE WIADOMOSCI

Kupon pocztowy
11 maja 1934 r.

Prenumerata miesięczna
zł. 2-50
z odbiorem w administracji

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok IV.

Kraków, niedziela 13 maja 1934

Nr. 131

Katastrofa lotnicza w Warszawie

Wczoraj przed południem z lotniska mokotowskiego w Warszawie wystartował do lotu ćwiczebnego samolot Potez z eska dry treningowej, pilotowany przez podchorążego rezerwy 26-letniego Jerzego Nowotniaka. Samolot od chwili startu wykazywał jakiś defekt, czego prawdopodobnie pilot narazie nie zauważył. Samolot leciał po chylony bądż na jednym boku bądż na drugim. Widziano to z lotniska.

Po kilku minutach lotu, gdy samolot szybował nad kolonią Staszycza, nastąpiła katastrofa. Samolot runął na pusty plac przy ulicy Solarskiego. Wpadł między drzewa, łamiąc skrzydła, następnie runął na ziemię, rozbijając się doszczętnie. Pilot prawdopodobnie przeczuwał katastrofę, wybierając najodpowiedniejsze do spuszczenia się na ziemię miejsce, widziano bowiem rozpaczliwe ruchy rąk pilota, który widział bawiącą się na placu gromadkę dzieci.

Jakiś przechodzień, widząc to, zaczął krzyczyć przeraźliwie na dzieci, które rozbiegły się szybko w różne strony. Po chwili samolot spadł. Dowodem przeczuwania przez pilota katastrofy jest także zgaszenie motoru przed wypadkiem. skutkiem czego nie nastąpiła eksplozja zbiornika z benzyną.

Na miejsce katastrofy rzucili się natychmiast przechodnie, wydobywając z pod rozbitego samolotu nieprzytomnego pilota. Przewieziono go natychmiast do szpitala im. Marszałka Piłsudskiego na Nowowiejskiej. Podchorąży Nowotniak uległ złamaniu nogi i bardzo ciężkim ogólnym obrażeniom cieleśnym. Na kilka minut przed dwunastą pilot, nie odzyskawszy przytomności, zmarł.

Na miejsce wypadku przybyły natychmiast władze śledcze wojskowe i policyjne, które wszczęły dochodzenie. Szczątki samolotu zabezpieczono na miejscu, wystawiając posteru-

nek żandarmerji.

Lot odbywał się na wysokości około 150 metrów i pilot u-
patrywał miejsce do lądowania.

Kłeska posuchy w Polsce i w Europie

UPAŁY W POLSCE

Polskę objęła fala dawno nie-pamiętanego upału. Wczoraj w Warszawie w godzinach rannych było już 30 stopni ciepła. W południe temperatura doszła do 44 stopni.

ZATRZYMANIE ŻEGLUGI NA WIŚLE

Wczoraj wstrzymana została całkowicie żegluga pasażerska i towarowa z Warszawy do miejscowości położonych w górnym biegu Wisły, jak do Kazimierza, Puław i t. p.

Wgórze rzeki w wielu miej-

scach stan wód opadł poniżej 40 cm. co uniemożliwia kursowanie statków. Niezwykle niepomyślnie przedstawia się również stan żeglugi w kierunku Płocka. Codziennie wyłamują się nowe mierzwy, tak, że orientacja załogi parostatków jest utrudniona. Statki na linii Warszawa — Płock kursują z opóźnieniem dochodzącym do 4 godzin.

GROZA GŁODU

Trwająca od kilku tygodni susza w Rumunii grozi poważną kłeską. Ziemia i rośliny są tak wysuszone, że wystarczy naj-

mniej iskry do wzniesienia po-
żaru.

Z powodu panującej w Rumunii suszy, wybuchło w kraju kilka groźnych pożarów. Oprócz dużych połaci lasów i szeregu wsi, częściowemu zniszczeniu przez ogień uległy miasta Campulung w Muntenji i Buzeu.

Posucha grozi przytem kłeską największą: nieurodzajem i w następstwie głodem. Władze ogłosiły wezwanie, żądając od ludności oszczędności w używaniu zapasów mąki. Wywóz zboża został zakazany.

21 ofiar walki o kobietę

RIO DE JANEIRO (PAT.) Grupa farmerów brazylijskich zaatakowała koncesję japońską

w Tiete w Saopaulo. Napastnicy zabili 5-ciu Japończyków i zranili 16-u. Powodem tych rozruchów było zabójstwo Bra-

zylińczyka przez jednego z japończyków, który wystąpił w obronie napastowanej przez Brazylińczyka córki.

Krwawe starcia w porcie greckim

ATENY (PAT.) W mieście Kalamata doszło do krwawego starcia pomiędzy policją a robotnikami portowymi, którzy wystąpili z protestem przeciwko mechanicznemu wyładowywa-

niu zboża ze statków bez odpowiedniego odszkodowania robotnikom.

W wyniku starcia 4 robotników zostało zabitych, a 10 odniosło rany.

Zajście to wywołało w całym kraju wielkie wzburzenie. Posłowie wniosli do parlamentu szereg interpelacji w sprawie zbyt bezwzględnej stanowiska władz.

Łuna wojenna na Wschodzie

KAIR (PAT.) Według wiadomości, otrzymanej z Beirouthu, admirał Joubert, dowódca francuskich sił morskich na morzu Śródziemnym, udał się na pokładzie okrętu wojennego na wody morza Czerwonego.

Jak donoszą z Jerozolimy, byli oficerowie s armji tureckiej postanowili na prośbę Hedżasu wstąpić do armji Ibn Sauda.

Samochody pancerne i kawalerja opuścili Hodeidę, celem połączenia się z wojskami, zdążającymi w kierunku Sanaa.

Według nieoficjalnych wiadomości, Imam Yemenu telegrafował ponownie do Ibn Sauda, prosiąc go o pokój. Ibn Saud miał odpowiedzieć, iż jego warunki pokojowe są znane i nie pozosta je nic innego, jak je przyjąć.

Krwawa zemsta męża

Wczoraj po południu w Warszawie na Lesznie przed domem 75, rozległo się 5 szybko po sobie następujących wystrzałów rewolwerowych. Po strzałach na płyty chodnika upadła kobieta, którą okazała się 27-letnia Fajga Kapłanowa, (Niska 33). Sprawca postrzelenia, maż jej (bez złączenia), Aron Zalberg. (Muranowska 12),

wpadł do podwórza domu Leszno 75, gdzie został dotkliwie po-
bity przez przechodniów.

Obronil go dopiero policjant, który rozbroil go i odprowadzil do komisariatu.

Zalberg zeznal, iż zemścił się na żonie dlatego, że przed kil-

ku miesiącami porzuciła i mimo próśb nie chciała wrócić do domu.

Ranną w głowę i reke Kapłanową Pogotowie odwiozlo do szpitala św. Ducha. Życiu Kapłanowej niebezpieczeństwo nie zagraża.

Zięć zabił teściową

z zemsty za odsunięcie go od gospodarki

wych o zwolnienie przedterminowe, powołując się na poprawne prowadzenie w czasie odbywania kary.

Prokuratura warszawskiego Sądu Apelacyjnego podanie to ostatecznie odrzuciła, tak, że ks. Woroniecka będzie musiała odbyć karę do końca. Termin odbycia przez nią kary upływa z dn. 10-go listopada b. r.

Na drodze, prowadzącej do wsi Galomin pod Płońskiem, przechodnie znaleźli wczoraj o świcie trupa kobiety. Głowę miała rozpiętą siekierą. W zamordowanej poznano mieszkankę tej wsi, 54-letnią Annę Małecką, wdowę, właścicielkę dużego gospodarstwa.

Jak ustaliło dochodzenie, zbrodni dopuścił się jej zięć, Zygmunt Szymankiewicz, zamieszkały z nią razem.

Szymankiewicz do ostatnich czasów naskutek uchwały rady familijnej i za zgodą Małeckiej prowadził jej gospodarstwo. Ponieważ teściowa nie była zadowolona z jego gospodarowania i uważała, że prowadzi on majątek do ruiny, postanowiono ode-

brać mu prawo gospodarowania. Onegdaj właśnie Szymankiewicz zmuszony był zrezygnować z dalszego rządzenia majątkiem.

W kilka godzin potem Małecką, która głównie przyczyniła się do usunięcia Szymankiewicza z gospodarstwa, znaleziono martwą.

Szymankiewicza aresztowano

Księżna Woroniecka odbędzie całą karę

Wczoraj prokuratura warszawskiego Sądu Apelacyjnego przesała odpowiedź do więzienia kobiecego „Serbja“ w sprawie podania zgłoszonego przez ks. Korybut - Woroniecką, odbywającą karę trzyletniego więzienia za zabójstwo przemysłowca s. p. Boy'a.

Ks. Woroniecka po raz drugi udała się do władz sado-

Tragiczne dzieje upadłej dziewczyny od której wielkie pieniądze wyludzał kochanek

Przed sześciu laty poznał były wywiadowca urzędu śledczego, Zygmunt Dietrich przystojną kobietę warszawską, znaną z dużej elegancji i powodzenia w drogich kawiarniach.

Dietrich, jako dawny funkcjonariusz brgady obyczajowej, za interesował się piękną grzesznicą, Karoliną Morel i wkrótce został jej kochankiem. Dziewczyna nie porzuciła ulicy, choć miała zaoszczędzone w P. K. O. grubsze pieniądze i mogła z powodzeniem założyć sobie jakiś interes. Jej nowy kochanek, zresztą człowiek żonaty, nic w tym względzie nie robił, natomiast bardzo mu przypadła do gustu oszczędność Karoliny Morel. W owym czasie kończył bowiem budowę dużej restauracji w Jabłonie.

Pozyskawszy więc całkowite zaufanie dziewczyny, zaczął czerpać zyski z jej nierządu, a miano wicie brał od niej pieniądze, początkowo traktując to jako pożyczki. W ten sposób otrzymał od niej 9.000 zł.

Kochankowie żyli ze sobą w niezbyt wielkiej zgodzie i dziewczyna parokrotnie trwała się. Następowało to zawsze po kłótni z Dietrichem i gdy on nie chciał zwrócić pieniędzy, szykowała samobójstwo.

Po nieudanych zamachach na swe życie następowała zgoda, i Dietrich w dalszym ciągu przychodził do mieszkania kochanki, która potrafiła zarobić większe sumy pieniędzy, lecz wobec ustawicznych żądań przyjaciela, popadała w długi.

W połowie 1931 r. po gwałtownej kłótni o pieniądze, Karolina Morel usiłowała ponownie popełnić samobójstwo, lecz została uratowana przez współlokatorkę. W owym to czasie dziewczyna widocznie pod wpływem namów Dietricha i nadziei zostania jego żoną, gdy rozwiedzie się, przyjęła chrzest. Jej matką chrzestną została poważna osoba, żona dyrektora szkoły, która wyjednała przyrzeczenie, że Karolina Morel porzuci hańbiący proceder

prostitutki i zostanie uczciwą. W tym celu przybrała ona nazwisko Wandy Morel, ale mimo piśmiennego zobowiązania, nadal sprzedawała swe wdzięki. Liczyła tylko, że niedługo hańba jej skończy się, zostanie panią Dietrichową i z milczącą rezygnacją wręczała kochankowi po 100 i 200 zł. tygodniowo na wykończenie restauracji w Jabłonie, gdzie miała zostać kasjerką.

Nadzieje jej miały jednak spełnić na niczem, gdyż Dietrich pobił ją raz, a w dodatku oskarżył o szantaż. To też gdy dowiedziała się o tem, przy wnoszeniu nań oskarżenia o sutenerstwo, popełniła samobójstwo po raz trzeci, teraz już skutecznie.

Po byłej prostytutce pozostał sensacyjny pamiętnik, w którym opisane zostały dzieje jej życia. Pochodziła z Drohobycza, z bogatego domu i przyjechała do Warszawy, zostając kelnerką w jakimś dancingu. Tam wpadła w wir życia wielkomiejskiego, poznała rozmaitych bogatych mężczyzn i z biegiem czasu stoczyła się w przepaść prostytucji. Na tytułowej kartce pamiętnika znajduje się napis: „Proszę czytać i wierzyć, wszystko tu jest prawdą.”

Pamiętnikiem zainteresował się sędzia śledczy, choć Dietrich dowodził, że wszystkie opisy zrobione są albo nie jej ręką, lub też

jednego dnia. Z treści pamiętnika wynikałoby, że Dietrich otrzymał od swej kochanki w ciągu trzech lat 23.000 złotych.

W tym stanie rzeczy wytoczono mu proces karny o czerpanie zysku z cudzego nierządu. Nie przyznał się do winy, twierdząc, że zmarła dziewczyna sama zaproponowała mu pożyczkę. Wziął od niej 9.000 złotych, wystawiając weksle i część oddając, resztę zaś nie mógł spłacić, ponieważ znalazł się w trudnych warunkach pieniężnych. Weksle te w czasie kłótni podarł, a wtedy ona otruliła się. Sprzeczki przypuszczalnie wynikały zarówno o pieniądze, jak i dotrzymywanie obietnicy małżeństwa.

Na rozprawie sądowej wyszły najaw pikantne szczegóły, jak to Dietrich dawał kochance kosztowne prezenty, w postaci strojów, bielizny czy pościeli. Brał to wszystko w sklepach na raty i pierwszą ratę płacił sam, a resztę musiała ona pokryć.

Podczas zeznań aspiranta policji Plucińskiego doszło do gwałtownego incydentu. Oskarżony zawołał:

— To tak zeznaje policjant? Pan kłamie!

Przedśmiertne oskarżenie Wandy Maryl, zawarte w pamiętniku prostytutki, zostało w sądzie odczytane.

Oskarżenie popierał prokurator Różycki, a bronił adw. Tempel.

Rejestr ratowy

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu przygotowuje ustawę o sprzedaży detalicznej towarów na raty i czeki.

Sprzedaż na raty i na stałotermijnowe czeki zostanie poddana ryworom prawnym i kontroli organów państwowych. Obciążenie naborów pracowniczych umysłowych, pobierających wynagrodzenie w formie miesięcznej z tytułu zaciągania

tych zobowiązań ratowo - czekowych, nie może przekraczać 40 proc.

W związku z tem każda firma i każdy urząd państwowy czy komunalny będzie prowadził rejestr obciążeń wekslowych i ratowoczekowych swych pracowników. Dane z tego rejestru będą komunikowane interesującym się nimi firmami, sprzedającym towar na raty i na czeki. Przed dokonaniem sprzedaży na raty wszelkie czeki będą obowiązkowo sprawdzane we wspomnianym rejestrze stan rachunków klienta.

Od świtu do nocy

P. minister W. R. i O. P. Wacław Jędrzejewicz w towarzystwie p. wizytatora Lepeckiego udał się wczoraj do Wilna, gdzie weźmie udział w walnym zjeździe Związku Harcerstwa Polskiego oraz zwizytuje szkoły i podległe urzędy.

W Los Angeles dwaj zamaskowani uzbrojeni bandyci porwali magnata naftowego milionera Williama Gettle. Zuchwały napad został dokonany pod czas przyjęcia.

Organizacje ukraińskie organizują na Kaukazie obóz klimatyczny dla 100 najlepszych uczniów. 26 miejsc zarezerwowano dla dzieci członków Schutzbandu, którzy bohatercko walczyli na barykadach Wiednia.

We wsi Lieksa, leżącej we wschodniej części Finlandii, wybuchł groźny pożar, który strawił 24 zabudowań gospodarczych, koszar i budynki rządowe. Straty sięgają kilkunastu milionów marek.

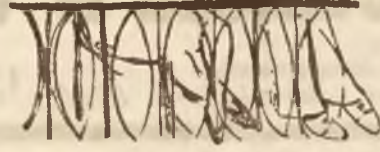
Doroczne Walne Zgromadzenie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich odbędzie się w Klubie Sprawodawców Parlamentarnych w Sejmie dnia 13 maja 1934 r. w pierwszym terminie o godz. 10.00, w drugim o godz. 11 bez względu na ilość obecnych.

W Gielniku w czasie wywłoków porażonych zębami został porażony 50-letni Mieczysław Chruszcowski. Otrzymał on 5 ran ciętokłutych kłatki pierświowej, brzucha i głowy. Rannego Pogotowie Ubezpieczeń Społecznej przewiozło do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Wesoły Kącik

UPAŁ

Uff!... Jak gorąco!

Tak gorąco, że poniższy feljton muszę pisać w negliżu, za co najmocniej przepraszam szanowne Czytelniczki.

Ciężko być w czasie upału feljtonistą. Usiadłem na blaszance z lodem, włożyłem kawałek lodu w usta i czekam na natchnienie...

Ale natchnienie widocznie też się spocilo z gorąca, położyło się gdzieś w cieniu i nie chce przyjść.

W smętnym oczekiwaniu na natchnienie wyglądam przez okno... Moja sąsiadka, pani Krupman, opala się na balkonie. Jej małżonek, ze wszystkich stron rozpięty, poci się i sapie ciężko.

— Uff! Jak gorąco!

— Strasznie... — wzdycha pani Krupman. — Wiesz, Moniek, szkoda, że ty masz taki dobry charakter.

— Dlaczego?

— Mnieby się teraz przydał jakiś zimny drań.

— Poco?

— Coś zimnego na taki upał dobrze robi.

Pan Krupman marszczy gniewnie czoło.

— To sobie zrób zimny przysznic. W twoim wieku to jest lepsze, niż zimny drań!

— Sie boję.

— Czego?

— Pod tem sie można przeziębic.

— Pod przysznicem?

Pani Krupman wzrusza ramionami. — No chyba, że nie pod draniem.

Pan Krupman macha z rezygnacją ręką i ociera spoczone czoło.

— Moniek! — odzywa się znów małżonka. — Pojedziemy na majówkę?

— Poco?

— Jakto poco? Na słońce, na trawę.

— Słońce to tutaj też mam. A trawy już mam dosyć w żołądku. Ty mi teraz ciągle dajesz albo szpinak, albo szczaw, albo sałatę.

— Mięso się teraz psuje.

— Jak prędko zjeść, to sie nie zepsuje! Czy ja festem koza, żebym ciągle jadł trawę? Opera „Traviata”, też nie jestem!

— A jak ci dam jutro mięso, pojedziesz na majówkę? Tak przyjemnie siedzieć na trawie...

— Kto ci broni siedzieć? Podtóż sobie szpinak na krzesło...

— Moniek! Nie bądź cham!

— Nie jestem cham! Ale młodziak też nie jestem, żebym jechał na majówkę!

— Przecież teraz jest maj!

— Maj — szmaj! Dla mnie niema maja! Maj to jest dobry miesiąc dla zakochanych, ale nie, jak ktoś jest dwanaście lat po ślubie!

Napoleon Sadok

SPORT

NOWY REKORD ŚWIATA
Holenderska pływaczka i rekordistka świata, Willie den Ouden, ustanowiła znowu nowy rekord światowy w pływaniu stylem dowolnym na 200 jardów, uzyskując wynik 2:37,6 sek.

POLSKA — AUSTRJA 3:3

Wczoraj rozegrano ostatnie dwa spotkania w meczu tenisowym Polska — Austria. Dzień wczorajszy przyniósł nam jedno zwycięstwo i jedną porażkę, wobec czego spotkanie zakończyło się wynikiem remisowym 3:3.

ZWYCIĘSTWO BERLIŃSKICH LEKKOATLETÓW W POZNANIU

W Poznaniu przy pięknej pogodzie odbyły się międzyklubowe zawody lekkoatletyczne pomiędzy berlińskim klubem B. S. C. a poznańską Wartą. Zwyciężyli berlińczycy w stosunku 70:53. Wyróżnili się przede wszystkim sprinter Steege i miotacz Eberle i Reyman. W skokach o tyczce Deutsche był bez konkurencji. Ślubi znaczenie byli skoczkowie w dal. W polskiej drużynie zawiódł Heljasz, który niespodziewanie przegrał w dysku Miłą niespodziankę natomiast sprawił Lesicki, swoim zwycięstwem na 800 mtr. w doskonałym czasie 1:59,6. Bińkowski przegrał na 400 mtr. z powodu kontuzji, a wygrał niespodziewanie na 100 mtr.

GENNE ZWYCIĘSTWO POGONI W BRUKSELI

Wczoraj, rozegrała lwowska Pogoń czwarte swoje spotkanie w ramach odbywanego tournée zagranicznego, odnosząc trzecie z kolei i najbardziej wartościowe zwycięstwo.

Tym razem Pogoń walczyła w Brukseli z miejscowym klubem Darling, wywalczając zwycięstwo w stosunku 2:1 (2:1).

POLONIA ODDAJE JEDEN PUNKT PODGORZU

Na boisku Polonii rozegrany został mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy Polonią a krakowskim Podgorzem zakończony wynikiem nierozstrzygniętym 2:2 (1:1).

LEGIA ZWYCIĘŻA WARSZAWIANKĘ 1:0

Drugi mecz ligowy rozegrany w Warszawie na stadionie Wojska Polskiego pomiędzy Legią a Warszawianką, przyniósł zwycięstwo Legii w stosunku 1:0 (1:0).

WARTA REMISUJE Z WISŁĄ

W Krakowie, w meczu o mistrzostwo Ligi Warta wywalczyła z Wisłą wynik remisowy 2:2.

Katastrofa na zawodach szybowcowych

HAMBURG (PAT) — W górach Borkenberge koło Monasturu rozpoczęły się wczoraj zawody szybowcowe.

Zaraz w pierwszym locie zdarzył się tragiczny wypadek. Szybowiec 27-letniego lotnika Schmidta, wywindowany na linie na wysokość 1000 mtr. przez samolot, stracił na wysokości 400 mtr. z niewyjaśnionych przyczyn równowagę i runął na ziemię.

Pilot zabił się. Zawody przerwano.

RADJO

ROZGŁOSNIA WARSZAWSKA

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.25 Muzyka z płyt. 7.40 Muzyka z płyt. 12.05 Koncert zespołu salonowego. 15.00 Hejnał i pieśni majowe z Wiochy Marjackiej. 15.10 Wiadomości gospodarcze. 15.20 Recital śpiewaczy. 15.35 „Chwilka lotnicza”. 15.40 Audycja dla chorych. 16.10 Pogadanka. 16.20 Lekcja języka francuskiego. 16.35 Muzyka lekka. 17.20 Udział. 17.40 Reportaż. 18.00 Nabożeństwo Majowe z Klasztoru OO. Paulinów na Jasnej Górze. 19.25 „Tuwimowski jarmark rymów” 19.40 Wiadomości sportowe. 20.00 Koncert Chopinowski. 20.30 „Skrzynka pocztowa techniczna”. 20.45 Koncert. 22.00 Występ chóru Juranda. 22.20 Muzyka z płyt. 23.00 Wiadomości meteorologiczne. 23.00 Muzyka taneczna z kaw. „Italia”.

TADEUSZ FALISZEWSKI W RADJO

W koncercie muzyki lekkiej w dn. 12 b. m., o godz. 16.35 weźmie udział popularny piosenkarz, Tadeusz Faliszewski, który wykona kilka następujących piosenek ze swego repertuaru. Resztę programu wypełni orkiestra teatru „Cyganka” pod dyr. Zdzisława Górzynskiego.

Czytajcie

„Wesołe Wiadomości”

Bez zazdrości proszę pani!

(S.F.) Kobieta wzgardzona przez mężczyznę albo popełnia samobójstwo, albo oblewa ukochanego jakimś żrącym płynem.

Meżczyzna natomiast w tym wypadku albo strzela, albo wybija ukochaną zęb. albo wysyła anonimowy list, jak to właśnie zrobił p. Wojciech Raciążek.

Gdy mu ukochana, panna Małgorzata Zienkiewicz, oświadczyła, że go nie chce znać, zapalał żądza zemsty i wysłał do chlebodawczyni panny Małgosi następujący anonimowy list:

„Żeby pani wiedziała, że Małgosi, co u pani jest w obowiązku, jest flondra puszczańska, z chłobami lata i jak mówi, że idzie do kościoła, to lata do jednego szofera na Marymont. A na koszykowem, to panią najmniejszą na dwa złote dziennie na dwa, bo mnie sama mówiła, że ma złotówkę, a jej nie wierzyć nie można, bo łże, jak pies.

Zyczliwa osoba.”

Gospodyni Małgosi, p. Czesława W., po przeczytaniu tego listu wpadła, jak burza, do kuchni.

— Małgosiu! Ładnych ja się rzeczy o Małgosi dowiaduję!

P. Małgorzata przeczytała list, poznała charakter pisma p. Wojciecha i dotknięta do żywego,

go, że jej pani wierzy takim bzdurom, wzruszyła ramionami:

— Co pani w takie draństwa wierzy i krzyk podnosi?.. Żebyś pani wiedziała, co ja się o pani nasłuchałam!.. I też nie nie mówię!

Pani domu zalała się rumieńcem.

— Co Małgosi słyszała?

— Podobne do tego, co ten drań na mnie pisze. Względem puszczenia to samo i względem flondry też. Tylko zamiast koszykowego, to znów gadali, że pani ma sztuczne zęby.

— Kto to wszystko mówił?!

— A sąsiadki. Najwięcej to pani Żabkiewicz z trzeciego piętra.

W parę tygodni po tej rozmowie Sad Grodzki rozpatrywał dwie sprawy.

Pierwszą przeciw p. Raciążkowi o zniesławienie w liście panny Małgosi, druga przeciw o. Salomei Żabkiewicz o zniesławienie p. Czesławy W.

Ponieważ stwierdzono, że list był pisany przez pana R., mściwy młodzieniec otrzymał tydzień aresztu. W drugiej zaś sprawie wyszło zjaw. że p. Małgosi, chcąc pokonać swą panią, co mogła złe języki, całą historię sobie zmyśliła. Wobec tego Sad p. Żabkiewicz ustrawił.

WAŻNE WYDARZENIA W ARABII

Opinia publiczna całego świata poruszona została wiadomościami o wydarzeniach w Arabii. Według ostatnich wiadomości, wojska Ibn Seuda, króla Hedżasu i sultana Nedżd po zajęciu portu Hodeida wkroczyły już do Saana, stolicy Yemenu. Ibn Sead mianował syna swego Fajsała emirem Hodeidy. Na zdjęciu z lewej — wldok ogólny miasta Saana, z prawej — król Ibu Seud.

DYR. ARTUR RODZIŃSKI

Bawi w Warszawie w celach artystycznych słynny dyrygent Artur Rodziński, dyrektor orkiestry filharmonicznej w Los Angeles. Rodziński zamieszkały od szeregu lat w Ameryce, cieszy się tam opinią jednego z najwybitniejszych współczesnych dyrygentów. Na zdjęciu — dyr. A. Rodziński (drugi z lewej) w towarzystwie światowej sławy dyrygenta A. Toscaniniego (pierwszy z lewej), dyr. Rinaliego i dyrektora rzymskiego „Angustium” Molinariego.

Astrologia w domach gry

Od dłuższego już czasu praktykują zarówno w Nizzy jak i w Monte Carlo astrologowie. Porządkują się zawodowo stawianiem horoskopów dla graczy. Jeden z astrologów z Monte przechwalał się nawet, iż jego wskazówki i rady pomogły graczom do wygranych przy rulecie. On sam nie przystępuje nigdy do gry, nie przestępuje progu ruletki, gdyż, jak wynika z jego własnego horoskopu, nie ma i nie będzie miał powodzenia w grze.

Ile prawdy, a ile bluffu zawieją przechwarki astrologa z Monte, trudno sprawdzić, gdyż gracze sami są zbyt przesadni i zbyt nieufni, aby się przyznać do wygranej, którą im rzekomo przyniosła przepowiednia astrologa. Poza tem nikt się nie chce ośmieszać, a każdy gracz, choć potajemnie zasięga porady wróża, jawnie nie przyznaje się nigdy do tego, wyznając publicznie, iż nie wierzy w żadne czary, gusła i t. p. praktyki.

Przed kilkoma tygodniami wywołał w Monte dużą sensację fakt powtórzenia się trzy razy cyfr siedem w rulecie, co wyzyskał pewien gracz, Anglik, zdobywając w ten sposób olbrzymią wygraną. Rozszedł się wówczas słuch po całym Monte, iż Anglik jest astrologiem i sam sobie przepowiedział horoskop. Szczęśliwy gracz, którego oblegali ciasnym kołem ciekawi i ciekawe, twierdził unarcie, że niema nic wspólnego z astrologią. Faktem jest jednak, iż w parę godzin potem wyjechał z Monte, tworząc ze

sobą wygraną w ruletkę fortunę.

Drugi znów fakt, innego kalibru, podniecił również istniejące w kołach graczy nastroje. Oto niemiecki baron Aleksander von F. miał pewnej nocy wizję, która zapamiętał i wyzyskał przy stole ruletkowym. Wizja okazała się „trafną”, gdyż baron wygrał w kilka minut przyswoitą sumkę 10.000 franków. Grano rouge et noir. Baronowi, któremu przestało szczęście dopisywać, wydało się nagle, iż dostrzega czerwone światło, błyskające w rogach sali gry podczas pewnych tourów ruletki. Idąc za głosem inspiracji tajemniczej, baron zaczął stawiać na rouge za każdym razem, gdy ukazywała mu się wizja czerwonego światła. Tak się to powtarzało ze sześć razy i za każdym razem szczęście sprzyjało baronowi, stawka wracała doń ze spora wygrana. Potem wizja zniknęła, baron przestał grać i wyszedł z kasyna, unosząc ze sobą dużą wygraną.

Rzadko się jednak zdarza w Monte czy w Nizzy, aby się mogła być dowiedzieć czegoś istotnego o sukcesach przepowiedni i horoskopów stawianych przez tutejszych astrologów. Wróże i jasnowidze unikają systematycznie i gorliwie kasyna. Poczynione swego czasu przez amatorów doświadczenia w kasynie nicejskim z jasnowidzami, zakończyły się zupełnym fiaskiem. Ilość trafnych podsunień na podstawie przepowiedni okazała się w przeciętnej swej liczbie nie wyższą od przeciętnej zwykłych wygra-

nych osiągniętych przy normalnej grze. W 1931 r. bawił w Monte znany i głośny wówczas jasnowidz niemiecki Hanussen. Przybył do kasyna z całym swoim sztabem i grał gorliwie i z zapalem przez cztery wieczory pod rząd. Opowiadano, później, iż Hanussen wygrał jakoby wielkie sumy. Ale ile w tem było prawdy — niewiadomo. Zrozumiałe jest jednak, iż w środowisku graczy jasnowidze mają łatwy i podatny grunt, że ciągną do nich liczni gracze w nadziei otrzymania zbawczej... rady.

KRÓL KAROL RUMUŃSKI

W czwartek dn. 10-go b. m. sojuszniczka nasza Rumunja obchodziła swe święto narodowe. Obok portretu króla Karola Rumuńskiego.

HOJNY DAR ARTYSTKI FILMOWEJ

Artystka filmowa z Hollywood Mary Astor ofiarowała 50.000 dolarów na rzecz funduszu dla bezrobotnych artystów filmowych.

IKS.

W cztery oczy

Intymne rozmowy z Czytelnikami

P. Kazia

oswiadcza mi i nie bez pewnej przesady:

„Pan jest jedynym na świecie pocieszycielem i doradcą zamęczonych młodocianych serc, więc poradź mi, co mam zrobić.

Poznałam pewnego Józia, którego pokochałam całym sercem i duszą. Oddałabym mu, co by tylko chciał i co będę mogła: moje serce, moją duszę, moje ciało; słowem wszystko, co tylko zapragnie, aby tylko nabrał dla mnie trochę przyjaźni.

Zapoznała nas czarna kura. Gdy ją miałam zarznąć, uciekła mi do jego ogródka: złapaliśmy ją razem i przy tej sposobności poznaliśmy się.

Koleguję z jego siostrą i by-

wam u nich kilka razy dziennie. Gdy przyjdę w niedzielę, a jego niema, to siedzę wprost nieprzytomna i zaczynam płakać. Jego mamusia pociesza mnie i mówi: „Moja Kaziuchno, moja dziecińco, Józio poszedł do kolegi i zaraz przyjdzie...”

Znam już go szósty miesiąc i tak stale: jak tylko niedziela, to on u kolegi, a ja czekam i czekam, doczekać się nie mogę. Mamusia jego mi stale powtarza, że on teraz nie będzie sobie głowy zawracał, a jak przyjdzie z wojska, to się ze mną ożeni, a-bym tylko na niego czekała i komu innemu się nie oddała.

I co mam robić, Panie Redaktorze, gdyż mój Józio najdroższy nie był jeszcze w wojsku? Dopiero idzie w tym roku. Ach,

nie wiem, jak ja będę żyła bez niego i jeszcze tak długo czekać, aż wróci z wojska!

O, Boże, co mam zrobić, aby mój Niunio najdroższy, „najładniejszy” nie poszedł do tego wojska, bo go przecież pierwszy raz w moim życiu pokochałam! Mam lat 19-cie i nigdy nie wiedziałam, co to znaczy miłość, a teraz już wiem, aż za dobrze.

Ach, Panie Redaktorze, kocham go, bez niego życia sobie nie wyobrażam. Kocham go ponad życie, ponad cześć, honor, ponad wszystko na świecie. Wydadłabym się, że gdyby się chciał mnie wyrzec, serce przestarobył i umarłabym natychmiast, bo ław załapałby me serce i pękłoby w jednej sekundzie.

Gdy jestem przy nim, jedną

godzinę, choć jedną sekundę, jestem szczęśliwa cały tydzień.

Więc radź, Redaktorze, co mam robić, skoro mój Niunio najdroższy jest dla mnie obojętny? Czy mam już raz wreszcie skończyć ze sobą, czy czekać, aż wróci z wojska? Ach, może czekać będę napróżno?”

Kochana Panno Kaziu, musisz Pani odrazu powiedzieć, że Pan jest dziewczęciem nieco egzaltowanym. Określenie to oznacza osoby, które, zbyt się przejmując pewnymi zjawiskami czy przeżyciami, zatracają trzeźwość sądu i poglądu. Ani ja nie jestem jedynym na świecie „doradcą i pocieszycielem, ani Józie jedynym na świecie... Niuniem... Tak się tylko młodemu i zapałanemu serduszku Pani wydaje.

Proszę nie myśleć, że nie potrafię wczuć się w kochające serce młodego dziewczęcia. Owszem, dokładnie sobie zdaję sprawę i rozumiem, że ono wypełnia Pani całe życie. Inni ludzie mają poza pracą szereg za-

interesowań i rozrywek. Chodzą do teatru i do kina, grają na instrumentach, lub w karty, słuchają radja lub plotek, a Pani bodaj nic nie wypełnia po pracy; a ponieważ zaś każdy człowiek czegoś poza pracą potrzebuje, więc wszystkie zainteresowania Pani skupiają się na tej miłości, która się potęguje, pomimo, że właściwie nic jej nie odstawia rzeczowej.

Bo co z tego, że Pani rozmawia o swej miłości z... matką Józia?.. Jej obietnice, bardzo, nie są zbyt ostrożne, nie mają najmniejszego znaczenia. Zanim Józio pojedzie do wojska, proszę się z nim dokładnie porozmawiać. Jeżeli da Pani jaką nadzieję, warto czekać, jeżeli nie — lepiej zapomnieć. A to nie jest takie niemożliwe... Trzeba rozmawiać między ludźmi, pozawierać trochę znajomości... Z pewnością znajdzie się ktoś, co potrafi ocenić serce, tak pięknie kochać umi-

PIEKIELNA MOC

Prawdziwe dzieje osób, uwikłanych w sieć szatańskich pokus i zasadzek

Tak więc oto Pelcia szykowała się do ostatecznego ciosu znieprawienia przeczystej duszyczki Moniki. Postanowiła ją uświadomić po swojemu, że młodość i uroda mogą być przedmiotem handlu i dobrego zysku, że miłość bezinteresowna jest nirzonką, niebezpiecznym i głupim marzeniem, bajką i niedorzecznością.

Biedna Monika nigdy nie miała nad sobą Anioła-Stróża w postaci matki, która umiała wpoić w nią zasady inne...

A mimo to wszystko w niej odruchowo burzyło się przeciw temu. Poglądy Pelci razity ją i napawały niesmakiem... Czyż to możliwe, aby jej marzenia miłosne i rojenia o szczęściu zostały zbrukane takim błotem?

Takie właśnie przykre myśli krążyły Monice po głowie, gdy weszła do jej pokoju Pelcia, mówiąc:

— Dziecinko, muszę wyjść, bo mam noc sprawunków na mieście... Bądź więc taka dobra i przyjmij Midasa, który ma tu wpaść za chwilę... Dowidzenia, skarbie, a spisuj się dobrze... Od tego bardzo wiele zależy... I nie czekając nawet na odpowiedź oszołomionej Moniki, ucałowała ją w oba policzki i zniknęła.

Gdy Monika została sama, przeszył ją dreszcz przerażenia, a na obliczu zaczerwienił się rumieniec wstydu. W tej samej chwili przemknął jej nagle przez myśl... Feluś Elicki... On zawsze udzielał jej tylu rad, których słuchała z dziwnym namaszczeniem, bo były takie inne, niż te, które słyszała zazwyczaj i tak bardzo przemawiały jej do przekonania.

Możeby tak jemu wszystko wyznać, uprzytomnić jej położenie, powiedzieć, co jej narzucają, do czego ją chcą zmusić?..

Tak, tak!.. To będzie najlepiej... Pójdzie do niego wyzna mu swoje troski, odrządy i odruchy... Nic nikomu nie mówić, wyskoczyła z domu, zawołała taksówkę i kazała się wieźć do Felusia...

WYZNANIE

Pomimo swego kategorięznego postanowienia wyjazdu, Feluś wciąż jeszcze siedział w Warszawie. Niby szło o to, że chciał jeszcze przedtem jakiś obraz skończyć. Ale minęły dwa tygodnie, a do końca obrazu było jeszcze tak samo daleko, jak przedtem.

Aż wreszcie powiedział sobie, że musi obraz skończyć w ciągu dwóch dni. Zabrał się ostro do pracy i... po chwili weszła Monika...

Prosiła o przebaczenie za swoje nagłe zniknięcie w swoim czasie, opowiedziała, gdzie teraz jest i prosiła o radę w pewnej sprawie. Zaznaczyła też, że pomimo zbytku, jaki ją otacza... nie czuje się szczęśliwa.

— Więc możeby nie mieszkać u pani Worskiej? — A dokąd pójdę? Z czego będę żyła? Mojej dawnej opiekunki już niema... — Można pracować... — Ach, Pelcia tak mi obrzydziła pracę... Rozleniwiłam się... Może już nie potrafiłabym się przystosować do nędznego bytowania po zaznanym zbytku... — Na cóż więc czekasz? Czego się spodziewasz? — Pelcia mi mówiła, że prędzej czy później ktoś się we mnie zakocha, da mi bogactwo i szczęście. — A o tem, żebyś ty go również kochała, nie było mowy? — Otóż to właśnie i dlatego też ośmieliłam się przyjść do pana, panie Felusiu, po radę, bo pan jest właściwie jedynym moim szczerym przyjacielem. Pelcia twierdzi, że bynajmniej nie trzeba koniecznie kochać mężczyzn, aby się do niego zbliżyć. Wystarczy jakoby uczucie sympatii, wdzięczności z tego, co zrobił, trochę szacunku i już... Jej zdaniem, miłość jest niczem, nigdy nikomu szczęścia nie dała, przeciwnie jest źródłem wielu udręku, rozczarowań, trosk i ran nie do zagojenia... Feluś drgnął. Przecież właściwie to sprawa nie tylko Moniki, lecz również jego własna... To też zanim wypowiedział się w tej mierze, zapytał: — A co ty sama myślisz o tem wszystkim? — Ja? Cóż? Ja zupełnie nie znam życia. Ale zdaje mi się, że jest wręcz odwrotnie, niż Pelcia zapewnia. Kochać i być kochaną — oto, mojem zdaniem, przeznaczenie życiowe kobiety. Ja zaś marzę jak o najwyższym szczęściu o tem, aby żyć dla człowieka, którego

pochocham i aby mieć tę pewność, że on również będzie żył i... nawet umierał, jakby trzeba było.

Felusiowi lzy zakręciły się w oczach. Chwycił Monikę za rękę i zawołał w radosnym uniesieniu: — Moja droga, kochana, cudna!.. Prawda przemawia twemi ślicznymi usteczkami dziewczęcimi... Prawda i mądrość natchnienia... Tak jest: miłość niekiedy sprawia ból... Ja mógłbym o tem wiele powiedzieć, bo więcej może niż ktokolwiek zostawiłem strzępów mego serca na drodze cierniowej mojej miłości... Ale choć boleśnie krwawią moje rany, choć zażera mnie piolunowa gorycz łez, nigdy nikomu nie będę radził zamknięcia swego serca przed miłością. Dlatego też, moja kochana, będę ci wołał z całej siły: kochaj, kochaj, kochaj... kochaj, choćbyś miała cierpieć straszliwie, choćbyś miała wylewać strumienie łez, choćbyś nawet z miłości skonać miała...

W tej samej chwili drzwi się nagle otworzyły. Feluś, oszołomiony, szybko zerwał się z otomany, na której siedział wraz z Moniką i puścił jej rękę, które przed chwilą jeszcze ścisnął czule... Spojrzał na młode dziewczę, które tu weszło. Było jawnie przejęte i wzruszone, bo jej młode piersi falowały gwałtownie... Z trudem wybełkotał:

— Marysteńko... Ty? — Tak, to ja — szepnęła przybyła głosem zmienionym i zgaszonym. — Ja, com wbrew temu, co mi mówiono i o czem wie całe miasto, jednak w to uwierzyć nie chciałam. Zato mam teraz dowód jak najbardziej oczywisty... Chwała Bogu, świetnie zrobiłam, że przyszedłam i nie żałuję mego wielce nieostrożnego kroku. Wiem przynajmniej teraz, czego się trzymać... Marysia Relówna mówiła to z miną nieprzypominającą bynajmniej dawnej Marysi, dawniej tak czulej i miłej, a ostatnio zjadliwej i uszczypliwej. Bo w jej czułości kipiała tym razem gorycz, a jej zjadliwość, zaprawiona była wzruszeniem... Widać było, że jeszcze chwila, a biedna dziewczyna wybuchnie płaczem i po wymizerowanej twarzy popłyną strumienie łez...

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

— Dalszy ciąg jutro.

POZERACZ SERC KOBIECYCH

Powieść-reportaż z tajników potwornej afery w świecie arystokracji

Pani Mela Kunic - Lamocka obudziła się bardzo wcześnie. Miała zresztą noc, bardzo niespokojną. Nie dawały jej zasnąć myśli, wywołane rozmową z kochankiem.

Wiadomości, któremi się z nią podzielił, spadły na nią jak grom.

Oto ledwie rozpoczęła się ich miłość, ledwie kilka razy trzymała pięknego kochanka w swych ramionach, upojona jego pieścizotami — i oto nagle miałaby się go wyrzec? Wyrzec dla jakichś kłopotów tak nędznych, jak pieniądze?

Kiedy obiecywała mu te pieniądze, nawet dobrze nie zdawała sobie sprawy, skąd weźmie bądź co bądź wielką sumę. Myślała o tem całą noc. Coraz natężniej przychodził jej na myśl Franciszek Cabulski, wyświadczający niejednokrotnie jej mężowi przysługi w postaci pożyczek, opłacanych zresztą grubym procentem. Wiedziała, że ostatnio mąż dawno nie brał od niego pieniędzy.

Postanowiła pójść do tego antypatycznego starucha, chodzącego zawsze w wyplamionym garniturze, źle ogolonego, patrzącego na ludzi z za grubych szkieł okularów drwiąco i złośliwie. Pani Mela nie znosiła tego człowieka, szczególnie, kiedy musiała go bawić. Mąż pokazywał dla niego uprzejmość, gdyż był mu potrzebny, a Cabulski jej uprzejmość traktował z wielką wdzięcznością i przy powitaniu, czy pożegnaniu długo całował jej ręce, które potem starannie wycierała watą, namoczoną w perfumach.

Pani Mela, ubierając się, zapomniła o wszystkich nieprzyjemnych stronach zetknięcia się z Cabulskim, mając wyjątkowo na myśli zdobycie pieniędzy.

Obiecywała sobie przytem, że sumę tę spłaci bez wielkiego trudu, oszczędzając nieco na swych strojach, a w ostateczności spieniężając parę klejnotów, których nigdy nie używała.

Koło godziny jedenastej była już na Złotej w pobliżu Żelaznej, gdzie w wielkim, obrzydliwym czynszowym domu miał swe mieszkanie stary lichwiarz.

Wyszedł na jej spotkanie. zginał przed nią swą pochyloną postać zamaszając do pokoju, mającego raczej wygląd rupieciarni, zapchanej zbieraniną najrozmaitszych mebli.

W krótkich słowach wyłuszczyła mu cel swej wizyty i czekała z zapartym tchem, jaka usłyszy odpowiedź.

— Dla pani stary Cabulski oddałby życie, nie tylko pieniądze! — zawołał, chwytając jej rękę i składa-

jąc na niej pocałunek. Pani Mela nie wrywała mu ręki. — Gotówki nie mam naturalnie tak wielkiej w domu, ale natychmiast służę czekiem. Czy z tej sumy od razu potrącić procent, czy dopiszemy weksekla na procent? — Dopiszemy ją do długu — odpowiedziała pośpiesznie.

Zbiegła od Cabulskiego ze schodów, jakby ją kto gonił. Wydmuchiwała zatechły odór, jaki napelniał jej nozdrza i płuca, przepelniona jednak radością z posiadania małej karteczki, za którą dostanie pieniądze w banku.

Szła przez ulice uśmiechnięta, jakby ją spotkało największe szczęście. Potrząsała torebką, jakby chciała każdemu przechodniowi wołać: — O, tu mam karteczkę, która zatrzyma moje szczęście przy moim boku! W moich ramionach!

Uszła kilka kroków i nagle myśl przemknęła przez jej głowę.

— Obiecałam Stefowi dać pieniądze dopiero za parę dni, nie będzie się trapił nawet do wieczora! Pójdę do niego i dam mu natychmiast ten czek! Ale mu zrobię niespodziankę! — cieszyła się, jak podlotek. — Jakże mnie zato będzie całował, całował!..

Skinęła na taksówkę i kazała się wieźć na Koszykową.

Otworzył jej służący, który aż cofnął się zdumiony tak ranną wizytą.

Przyłożyła palec do ust, nakazując mu milczenie.

— Czy pan hrabia w domu? — zapytała.

— Tak, to jest... — płatał się służący. — Właściwie pan hrabia jest w tej chwili zajęty.

— Pewnie się ubiera — pomyślała. — To nic, — dodała głośno. — Zaczekam, aż pan hrabia będzie mnie mógł przyjąć. Proszę panu nie przeszkadzać!..

Służący wskazał jej drzwi gabinetu.

Weszła tam, ale pragnienie sprawienia radości kochankowi paliło ją niecierpliwością. Przesunęła się cichutko na palcach do saloniku, gdzie Noderski po raz pierwszy tak gorąco ją całował, i nie widząc tu nikogo podeszła do znanych sobie drzwi, prowadzących do sypialni Otworzyła je szeroko i...

— Ach! — krzyknęła przejmującym głosem, chwytając się za serce.

Oczy jej stanęły kołem, skamieniała od widoku, który ujrzała: dwóch ciał splecionych w gorącym uścisku, odcinających się jaskrawo nagością na tle ciemno-purpurowej narzuty tapczanu, na którym spoczywali.

Noderski spostrzegł natychmiast panią Melę. Zerwał się błyskawicznie z tapczanu, narzucając na twarz leżącą, oszołomionej pieścizotami kobiety zmiętą koszulkę, by zdradzona kochanka nie poznała rywalki.

Dysząc wściekłością, jednym skokiem znalazł się twarzą w twarz ze skamieniałą panią Melę. Brutalnie wypchnął ją za próg i, znalazłszy się w saloniku, zamknął za sobą drzwi sypialni.

— Jak śmiałaś wejść tu bez pukania? — krzyknął, nie panując nad sobą.

— Ty nikczemniku! — zdołała wykszusić ze ściśniętego gardła.

— Co takiego?.. Cóż ty masz za prawo do wymówek?..

— To ja biegłam do ciebie!.. — Pani Mela wybuchła nagłym szlochom, padając na fotel. Przerywanym głosem wołała: — Biegłam... przyniosłam czek, by... sprawić ci radość, a ty... ty!..

Łkanie tłumilo jej głos, nie pozwoliło jej mówić.

— Przeosta! — krzyknął zirykowany jej płaczem, zadowolony jednocześnie, że pani Mela nie spostrzegła, kogo zastała w jego objęciach. Coprawda na fotelu, na którym siedziała pani Mela, leżał kapelusik i torebka jego nowej kochanki, ale Noderski nie zwrócił na to uwagi. Pochłonięty był myślą, jak ułagodzić gniew zdradzonej kobiety i pozyskać ją, a wraz z nią... czek na sto pięćdziesiąt tysięcy... Wierzył w swój czar i był przekonany, że niech tylko pierwszy gniew minie, a jego pieścizoty dokonają wszystkiego!..

Oderwał jej ręce od twarzy i tuląc ją do siebie, począł szeptać:

— Nie gniewaj się, moja kochana... Trudno. Jestem młody i krew mam gorącą.

— Puść mnie! — wołała, odwracając twarz. — Puść, bezwstydniku! — usiłowała się wyrwać z jego rąk.

Całował jej szyję, twarz, tulił do siebie, czując jak coraz bardziej drży w jego ramionach...

Naderski, trzymając Melę w objęciach, pewny już zwycięstwa, uniósł ją z fotelu.

W tej samej chwili rozległ się stuk padającej torebki, która wraz z kapelusikiem została strącona na ziemię.

Pani Mela spojrzała na znane sobie przedmioty i krzyknęła rozzieraającym głosem:

— U ciebie jest moja córka!..

Dalszy ciąg jutro.

Pełna tabela loterii

29-ej klasowej Loterii Państwowej

Piąty dzień ciągnięcia czwartej klasy

Główne wygrane

DO PRZERWY

15.000 zł. na nr: 77730.
 10.000 zł. na n-ry: 1000 45185.
 5.000 zł. na n-ry: 6992 67740 74517
 101146 117299.
 2.000 zł. na n-ry: 3373 10556 19291
 24419 40762 64857 72708 74419 80163
 106217 111266 144773 155741 159230
 161456.

1.000 zł. na n-ry: 3152 11977 18772
 20209 20672 31729 38688 39635 41472
 41719 46462 56258 67306 70039 70088
 71343 72790 80481 83272 96669 96786
 100115 100651 105830 115804 120731
 151776 128510 136017 136811 139536
 139899 147121 149588 150066 150025
 169850.

PO PRZERWIE

50.000 na nr. 49357
 10.000 na nr. nr-y: 52959 65713
 72978

5.000 zł. na nr. nr-y: 19938 55054
 136597

2.000 zł. na nr. nr-y: 426 45983
 52798 54269 54704 945550 98821
 102305 124690 125570 126486 134232
 135055 150261 153717 154896 162734

1.000 zł. na nr. nr-y: 10676 15993
 15466 15476 19102 29863 32737 34060
 39661 41278 42579 59882 61243 63616
 68204 68588 81887 87017 99545 100065
 109755 102961 119781 129344 134273
 136559 139400 133188 134764 146686
 147452 150603 162405 162471 169216

Stawki

DO PRZERWY

302 50 484 545 68 883 947 etoain
 210 15 30 94 96 382 552 686 761
 1096 212 95 317 49 439 629 765 852
 2288 361 448 814 389 293 342 80 512
 73 683 863 907 5 10 51 58 85 4017 144
 325 51 97 461 75 603 795 808 20 923
 5301 423 512 42 781 860 6052 73 86
 136 51 323 82 431 769 936 7112 228
 319 501 86 974 88 8088 99 221 457 761
 9348 478 565 81 94 636 818

10133 45 255 99 368 435 43 509 93
 652 707 56 859 76 999 11004 77 181 97
 318 74 497 794 800 12 12168 261 527
 80 622 83 790 800 20 54 976 13109 268
 381 561 640 14106 62 640 48 98 903
 15165 236 96 341 89 624 726 40 847
 16148 74 314 445 76 542 675 778 807
 91 901 17044 60 119 63 329 73 93 463
 607 798 812 34 18094 241 49 307 628
 942 19015 144 73 502 20 601 39 888 92
 989

20043 179 391 99 428 45 75 636
 21070 157 64 219 726 85 837 22006 165
 313 459 702 31 58 80 919 23101 39 86
 276 82 403 97 505 773 811 24032 152
 64 227 37 332 75 514 672 73 81 926
 25160 351 73 665 838 69 47 73 901
 26081 95 197 219 333 91 407 46 773 82
 880 903 27122 318 77 493 524 52 723
 858 28191 687 916 52 29051 372 427 28
 94 545 805

30043 211 323 556 608 803 46 912
 81423 584 626 751 902 32285 540 73
 33049 103 283 430 32 539 54 98 642 92
 749 920 80 34246 77 336 636 752 817
 35022 120 65 207 8 448 579 607 799
 871 36234 311 94 409 562 600 60 708
 820 99 973 37159 81 218 312 48 513 43
 728 888 38081 445 66 587 620 847 902
 15 24 39022 92 242 370 610 34 722 917
 46

40038 69 97 154 263 330 64 91 407
 716 47 846 48 951 41104 26 33 56 202
 70 493 679 771 805 78 42104 303 61
 101 40 41 511 808 44 53 904 9 22
 43145 62 210 36 519 600 798 823 47
 954 66 44031 51 75 180 91 291 52 368
 421 43 546 50 714 806 82 84 45011 50
 91 106 29 471 576 87 786 966 46048 57
 97 523 37 98 94 792 47104 21 99 263
 437 46 518 45 75 610 829 77 83 930
 48002 47 108 42 218 50 343 89 428 503
 47 687 736 98 805 49005 31 138 276 471
 616 73 91

50116 40 294 326 47 688 746 828 66
 87 960 51086 115 75 84 304 54 98 423
 849 52 923 52086 105 238 96 364 404
 586 756 825 73 911 53005 163 73 274
 311 18 733 56 73 841 54045 117 24 273
 99 347 489 582 622 769 55080 196 299
 609 760 900 98 56474 565 635 893
 57173 95 210 381 443 585 635 93 887
 928 97 58111 66 573 620 52 53 851
 59408 568 723 843 63 96

60039 72 116 250 306 35 521 739 836
 81270 532 904 62129 57 257 83 359
 516 49 66 607 39 64 800 45 63058 207
 19 52 427 30 517 47 637 765 817 70
 919 30 64009 35 99 140 41 227 315 33
 43 426 69 75 687 726 64 92 809 65908
 13 84 88 163 207 310 54 401 602 865
 912 66178 490 711 12 67195 213 65 394
 639 53 85 813 40 84 90 907 42 68107
 307 36 77 405 536 44 61 672 90 862
 940 69079 110 231 368 72 434 91 747

70102 43 268 416 80 534 600 954 70
 71152 75 207 94 436 670 97 704 57 830
 49 72061 149 448 543 89 652 751 896
 7 150 279 373 545 672 97 864 921
 1412 250 111 98 555 13 016 775 805
 408 26 75006 10 40 121 30 309 46 400
 88 506 76 604 713 898 76022 47 301
 159 92 99 592 96 98 950 77003 55 180
 89 209 41 68 340 80 500 8 717 41 924
 72 78137 50 52 211 332 644 712 882
 46 935 79188 234 67 380 469 693 713

80296 491 516 607 67 937 81059 77
 80 173 311 427 602 742 80 989 82571
 600 807 983 86 83137 75 241 452 66 87
 532 635 889 92 84043 68 84 175 80 91
 95 213 344 507 75 692 743 807 10 80110
 94 209 11 410 680 743 871 84 509 20
 50 86140 345 58 85 453 55 639 81 733
 87003 102 41 94 279 309 514 21 674 709
 877 921 24 52 88034 182 225 69 325
 41 48 69 65 4889 963 89014 159 238 47
 80 312 70 672 92 703 915 68

90094 111 66 413 44 52 580 84 645
 918 91071 91 195 376 666 852 89 92015
 390 425 29 74 729 833 45 93009 282
 441 65 736 854 925 94147 310 18 53 74
 85 502 728 814 19 34 95085 238 302
 408 29 635 716 802 96083 194 294 332
 473 530 44 56 630 38 707 806 919 16
 23 97138 210 534 82 90 642 844 934 66
 80 98010 98 181 265 93 328 602 706 44
 800 9 19 971 99031 32 79 132 208 72
 470 98 882 915

100302 50 484 545 68 883 947 101098
 240 361 629 831 49 102012 205 38 357
 81 448 63 67 856 993 103052 170 401
 626 66 706 10 31 96 984 104303 13 509
 723 99 870 956 105340 589 93 705 14
 58 79 106139 217 354 457 569 649 774
 838 47 64 997 107056 57 308 50 477 97
 570 693 976 109004 42 192 285 328 36
 76 417 46 60 62 92 622 951 109157 259
 85 650 720 841 985

100302 50 484 545 68 883 947 101098
 240 361 629 831 49 102012 205 38 357
 81 448 63 67 856 993 103052 170 401
 626 66 706 10 31 96 984 104303 13 509
 723 99 870 956 105340 589 93 705 14
 58 79 106139 217 354 457 569 649 774
 838 47 64 997 107056 57 308 50 477 97
 570 693 976 109004 42 192 285 328 36
 76 417 46 60 62 92 622 951 109157 259
 85 650 720 841 985

120096 127 241 97 409 779 962 86 92
 121467 93 608 807 43 122242 67 86 157
 32 49 77 82 509 657 92 718 91 123053
 199 207 54 401 531 17 51 764 97 897
 906 11 94 124066 375 428 655 77 849
 63 961 125100 56 155 302 600 16 739

836 63 96 126 349 50 456 536 666 820
 36 82 966 127043 48 129 57 499 540
 40 97 900 11 128277 398 467 70 77 87
 595 666 970 129015 155 269 418 647
 701 98 902 35 8 2

130156 284 382 542 53 601 53 85 736
 45 937 131062 146 283 329 406 578 652
 780 94 132083 298 477 599 664 72 799
 800 133037 74 312 71 453 536 66 753
 867 71 938 84 134070 223 28 34 392
 519 601 46 912 54 136083 210 328 31
 83 448 700 25 50 136022 33 115 61 237
 90 474 583 719 23 45 74 80 820 978
 137011 42 90 134 95 271 59 559 904
 138154 94 253 383 441 730 34 855 978
 139095 228 84 408 519 67 718 814 40
 937 92

140358 478 88 528 677 855 68 141004
 58 86 144 258 303 426 501 68 765 853
 83 920 45 74 142051 273 354 406 517
 89 613 821 143037 218 82 572 698 876
 091 144052 109 233 35 456 544 833
 956 145115 62 219 305 60 96 653 65
 715 57 146134 624 64 75 76 796 892
 147151 313 38 81 426 839 40 148008
 135 59 78 58 228 475 502 738 64 88 870
 933 52 70 149032 88 217 49 357 479
 150115 40 477 89 889 72 981 151056
 79 84 106 76 80 252 75 311 476 924
 152028 91 226 61 606 763 76 878 905
 153187 207 19 25 40 50 359 547 58 657
 157 154061 240 42 51 99 526 631 45
 95 801 907 19 57 155075 87 128 469
 514 615 783 997 156215 362 472 533
 731 68 811 923 157015 58 76 137 221
 202 57 434 67 96 505 607 987 158416
 309 586 611 757 95 853 83 96 159085
 119 37 236 362 411 543 70 672 813

160072 76 170 81 234 42 56 70 386
 782 941 47 161042 127 307 11 58 459
 507 71 77 611 20 42 800 162003 67 163
 217 328 50 547 63 707 889 951 163018
 27 128 374 407 643 88 948 83 164117
 272 54 341 61 536 58 165023 47 307 72
 402 517 52 73 678 905 166071 192 228
 67 339 46 73 485 994 631 94 760 953
 65 167098 203 329 30 440 801 5 18 77
 158065 97 265 71 396 630 45 75 717 64
 824 95 963 169208 41 342 70 543 800

24 33 70 78 8 4112 21 343 417 509 48
 739 1002 261 449 69 501 69 704 2099
 57 67 93 319 495 521 843 84 911 88
 3022 173 82 292 489 957 1436 655 804
 885 5098 131 356 533 634 736 848 958
 6041 195 321 50 96 422 508 96 783 858
 83 7087 77 261 342 498 678 644 95
 834 60 900 8841 688 800 10 904 8 9251
 313 528 79 644 49 850 930

PO PRZERWIE

24 33 70 78 8 4112 21 343 417 509 48
 739 1002 261 449 69 501 69 704 2099
 57 67 93 319 495 521 843 84 911 88
 3022 173 82 292 489 957 1436 655 804
 885 5098 131 356 533 634 736 848 958
 6041 195 321 50 96 422 508 96 783 858
 83 7087 77 261 342 498 678 644 95
 834 60 900 8841 688 800 10 904 8 9251
 313 528 79 644 49 850 930

61 378 65 650 87 792 908 49226 47 62

330 455 606 45 805 40 50 56 951
 50087 115 60 212 73 335 532 68 92
 706 51031 193 300 50 7997 98 809 930
 74 52015 103 347 53001 109 26 37 208
 25 454 98 607 15 717 897 914 42 93 99
 54154 346 418 597 701 55145 64 243
 539 738 851 98 922 56073 128 90 394
 449 886 965 57086 144 252 88 387 82
 428 567 619 735 854 58 88 907 58238
 61 78 389 460 69 79 638 808 22 78
 901 31 84 59072 128 52 231 66 311 17
 430 593 640 969

60098 126 219 21 33 305 21 435 580
 68 638 811 45 98 61105 69 238 684
 753 814 920 41 82 62024 51 165 39 62
 209 21 334 403 590 679 799 935 6389
 270 411 80 572 675 702 3 45 52 944
 64171 225 509 527 35 648 803 64 65114
 393 319 567 98 707 936 35 66013 59
 124 251 58 412 15 592 58 643 8 2 972
 67124 235 351 74 781 836 68133 53 217
 525 950 69237 71 400 558 746 969.

70036 144 251 85 353 65 439 77 601
 41 92 806 71928 37 57 58 192 11 28
 209 362 464 551 90 907 72012 69 163
 99 275 399 492 557 96 664 789 941
 78095 122 36 54 374 457 534 634 74182
 300 431 86 898 67 70 75076 153 228
 554 293 862 93 76162 88 462 74 682
 730 915 57187 256 92 330 414 90 93
 971 77 78015 286 348 83 624 78 96 761
 83 813 79995 400 22 575 700 77 738
 902 47

80136 413 700 8127 813 34 688 725
 56 884 82 261 381 87 614 786 830 72
 89715 17 818 84132 47 302 437 953
 85162 233 49 396 423 644 713 805 938
 86006 81 343 67 542 817 88 925 87148
 630 933 88038 47 160 224 332 450 672
 79 95 545 768 925 89210 385 550 674
 80 786 801 20

90150 227 395 436 509 98 720 23 69
 817 913 54 91128 35 285 341 67 74 441
 62 86 856 906 92023 38 155 270 995
 327 47 56 64 474 92 502 697 744
 93039 88 106 282 380 479 560 709 56
 80 905 94179 475 533 687 970 95036
 41 128 231 434 44 46 502 15 641 708
 811 31 956 96025 55 19 272 543 97
 658 704 48 57 965 97167 231 726 986
 98011 46 449 97 647 733 88 903 26 83
 99121 65 431 87 571 603 995

100087 281 84 551 611 45 7376 838
 101059 283 89 338 478 776 887 928
 10207

Maj

12

SOBOTA
Pankracego

KRONIKA KRAKOWA

Aferzyści z „Empefilmu“ przed sądem karnym

Przed trybunałem krakowskiego okręgu sądu karnego rozpoczął się wczoraj ostatni akt głośnej oszukańczej afery osławionego na bruku krakowskim „Empefilmu“, jak o tem już niejednokrotnie pisaliśmy.

Sensacyjna ta afery filmowa wyrosła na tle zbiorowej psychozy, jakiej uległa młodzież w latach powojennych. Wstępem do tej wyrafinowanej afery była broszurka pt. „Droga do kariery filmowej“ wydana przez niejakiego Jana Czesława Sikorowicza, rzekomo „przemysłowca“. Broszurka ta, kolportowana po całej Polsce, trafiła na grunt podatny, bałamucąc młodzież, która tłumnie stawiała się na apel „Em-Pe-Filmu“, płacąc ciężkie pieniądze w złudnej nadziei, że każdy może zostać „gwiazdą“ czy „gwiazdorem“ filmowym.

Aferzysta Sikorowicz widząc, że znalazł tłum naiwnych, przybrał sobie do pomocy, podobnych sobie towarzyszy, a mianowicie: Żeliszława vel Zdzisława Grotowskiego, — znanego w Krakowie, dalej Kazimierza Henryka Piekło Pieklińskiego i Józefa Artura Horvatha, również kryminalistę i notorycznego oszusta.

Cała ta szajka założyła w Krakowie t. zw. „szkołę filmową“, która rzekomo miała „kształcić“ młodzież żeńską i męską na aktorów filmowych. Do szkoły przyjmowano wszystkich, którzy mogli płacić. W gruncie rzeczy aferzyści głosili, że „nauka jest bezpłatną“, brali jednak po kilkadziesiąt zł. od osoby tytułem kosztów zdjęć filmowych i t. p. Osk. Sikorowicz pełnił w tej szkole funkcje „dyrektora“, osk. Grotowski był jego zastępcą, a

reszta oskarżonych podszywała się pod tytuły „profesorów“, choć wszyscy razem nie mieli bladego pojęcia o filmie! Dla nich istniało tylko — zdobycie pieniędzy za wszelką cenę i przy pomocy oszustwa.

Aby jeszcze bardziej zachęcić naiwnych do płacenia im grubych sum za uczestnictwo w owej „szkole“ osk. Sikorowicz począł wydawać potworne w stylu i treści piśmidło p. t. „Rewja filmowa“, oczywiście za pieniądze swych „pupilków“ i niejakiego Stefana Switalskiego z Krakowa, który wciągnięty przez szantażystów, włożył w ten „interes“ kwotę 2.540 zł. „Rewji“ ukazały się tylko 3 zeszyty, no i pieniądze naiwnemu Switalskiemu przepadły.

Potem osk. Sikorowicz z pomocą reklamy prasowej przystąpił do wydawania „Albumu propagandy filmowej“. Młodzież z całej Polski zbałamuciona szumną reklamą, pospieszyła z pieniędzmi, składając od 10 do 30 zł. za każde umieszczenie fotografii w tym albumie. W rezultacie osk. Sikorowicz przywłaszczył sobie przeszło 17 tysięcy zł., które pobrał od przeszło 1.000 osób. Wreszcie osk. Sikorowicz dostał się do więzienia, ale wnet wypuszczono go na wolną stopę po śledztwie. — Osk. Sikorowicz znów zaczął uprawiać oszustwa, zakładając z niejakim Antonim Podkówką nielegalną szkołę filmową w Tarnowie. Aferzystę poskromiono jednak i osadzono w więzieniu, w którym obecnie przebywa.

Zarówno osk. Sikorowiczowi, jak i jego towarzyszy, akt oskarżenia zarzuca nadto szereg innych przestępstw, które bę-

dą przedmiotem tej rozprawy. Między innymi akt oskarżenia zarzuca Sikorowiczowi demoralizację nieletnich, niewiele ponad 14 lat liczących dziewcząt. Rozprawa potrwa 3 tygodnie, gdyż wezwano do niej przeszło 700 świadków.

Na wstępie wczorajszej rozprawy stwierdzono nieobecność osk. Podkówki i osk. Horvatha, który zbiegł zagranicę, wobec tego wyłączono ich ze sprawy. Na ławie osk. zasiadli więc tylko: Sikorowicz, Grotowski i Piekło-Pielński.

Po spisaniu personalji oskarżonych, przystąpiono do odczytywania aktu oskarżenia, obejmującego blisko 40 stron bitego pisma maszynowego. Następnie zaczął składać zeznania osk. Sikorowicz.

Osk. Sikorowicz, lat 44, pochodzi spod Mielca i ma podobno 8 klas gimn. bez matury. Jest żonaty i ojcem czworga dzieci w wieku 5, 9, 14 i 16 lat. Karany był za zbrodnię dezercji 1-rocznym więzieniem w roku 1916 w Jarosławiu, oraz w r. 1911 w Tarnowie za oszustwo. Jako „majster“ filmowy znany był również na bruku krakowskim z tego, że wydał broszurkę p. t. „Co każdego czeka? Łatwy sposób wrócenia z kart“. Pracował w swoim czasie w wydawnictwach miejscowych, „Lektor“ i „Kurjer“, ale wydano go za nadużycia. W r. 1925 prowadził szantażowe biuro „Sarmatia-Film“ w Krakowie, poczem oszukawszy sporo osób, zbiegł do Szwajcarii. Wrócił dopiero, gdy o tem zapomniano i nanowem zaczął popełniać oszustwa. Do winy jednak nie pocznwa się. Dalszy ciąg rozprawy w dniu dzisiejszym.

Ze sportu

Sprawozdania zawodów piłkarskich o mistrzostwo Krowodrza—Wawel 1:0 (0:0)

Do przerwy przewaga drużyny Krowodrzy która nie wykorzystała wiele sytuacji podbramkowych. W tej części gry Wawel uzyskuje bramkę nie uznano zupełnie zasłużenie przez sędziego albowiem w ostatniej chwili zawodnik Waweln dotknął piłkę ręką. Po przerwie gra jest wyrównana i sytuacje podbramkowe przez obie drużyny zostały niewykorzystane. Jedyna bramka padła w ostatniej chwili a strzelona została przez Rogę. Sędzia p. Hirsch.

Grzegorzecki—Legja 3:1 (1:0)

Zawody obu drużyn stały na bardzo wysokim poziomie. Do przerwy drużyny grały bardzo ładnie a zwłaszcza atak pokonanych, który grał kombinacyjnie wprost koncertowo, natomiast drużyna zwycięzców grała więcej siłą przebojową. Do przerwy jedyną bramkę uzyskuje Grzegorzecki przez Dudka. Po przerwie na drużynie Legji znać lekkie przemęczenie co wykorzystuje drużyna Grzegorzeckiego i prze silną parą na bramkę Legji i uzyskuje dalsze dwie bramki przez Piwowarskiego i Stragala. Jedyną bramkę dla pokonanych uzyskał z rzutu karnego Czapiak. Sędziował p. Medwin dobrze.

Korona—Makkabi 2:0 (0:0)

Niezaskoczona porażka drużyny Makkabi, która miała więcej gry. Do powyższych zawodów drużyna Makkabi wystąpiła bez Osieka. Przebieg gry nie wykazywał przegranej drużyny Makkabi, która do przerwy grała bardzo ambitnie i przesiadając na polowie drużyny Korony, którą ratnie doskonalą jej bramkarz. Po przerwie obraz gry zmienia się spowodowany ostrej gry ze strony Korony na co sędzia zupełnie nie reaguje. Drużyna Makkabi kończy zawody w 9-kę, gdyż jeden bramkarz i obrońca zostają zkontuzjowani, a jednego sędziego nsnwa z boiska, Bramki dla Korony uzyskał Lamot. Sędziował nieudolnie p. Zapiór.

Polonia — Siła 1:4 (0:4)

Po ostatnich sukcesach drużyny Poloi zawody powyższe zapowiadały się interesująco. Przebieg gry spokojny, a wynik zasłużony. Bramki dla Siły uzyskali Abend, Gangiel, Weintraub i Kirch po jednej dla pokonanych Tomasik. Sędziował b. dobrze p. Censlor.

Prądniczanka — Hakadur 3:1

Niezaskoczona przegrana drużyny Hakaduru która była równorzędnym przeciwnikiem drużyny Prądniczanki, a zawody te przegrała z powodu słabej gry jej bramkarza, który przepuścił dwie bramki wprost beznadziejnie. Bramki dla Prądniczanki uzyskali Kumela Węgrzyn i Gawlik. Dla pokonanych Weinberg. Na zawodach powyższych obie drużyny uczciły pamięć zmarłego zawodnika Hakaduru. Sędziował p. Sędzik dobrze.

Sparta—Siła

W niedzielę dnia 13 bm. na boisku Olszy o godz. 9 rano odbędzie się zawody o mistrzostwo klasy B pomiędzy powyższymi drużynami. Ceny wstępu niskie.

Szajka zwyrodniałców gwałciła aioletnie dziewczęta

Sąd karny w Bydgoszczy rozpatrywał wczoraj niesłychaną aferę erotyczną, której „bohaterami“ są znani tamtejsi obywateli: Alojzy Szymański, Wojciech Hulisz i Rozalja Spacerowa. Szymański i Hulisz dopuszczali się czynów nierządnych na nieletnich dziewczętach, zwabianych przemocą do pracowni stolarsko-tapicerskiej, a osk. Spacerowa wykonała niedozwolony zabieg spędzenia płodu, gdy jedna z nieletnich ofiar bezwstydnym erotomanów zaszła w ciążę. Przewód sądowy, który toczył się przy drzwiach zamkniętych, wykazał niezbitą winę wszystkich oskarżonych. Wyrok w tej sensacyjnej sprawie ogłoszony będzie w b. tygodniu.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Alfred Kwiatkowski.

Dr ADAM MORUS

ordynuje w chorobach:
wewnętrznych
kobięcych
wenerycznych
KRAKÓW, Reformacka 3
od 3—5 pop. Telefon 164-67.

Repertuar teatrów krakowskich

Teatr im. J. Słowackiego
Sobota: „Mirla Efros“

Co grają w kinach krakowskich?

Adria: „Noc w Kairze“
Apollo: „Melodia nocy“
Atlantic: „Meje marzenie to ty“
i „Sberlok Holmes“.
Bagatela: „Pieśń nocy“
Dom Żołnierza Donznan który zgrzeszył
Minzen: „Kawalkada“
Promień: „Halo Paryż“
Słonko: „Bezbożne dziewczę“
Sztuka: „Życie jest piękne“
Świt: „Aniołowie piekła“
Uciecha: Świat należy do ciebie“
Wanda: „Tańcząca Venus“

RADIO

7.00 Andeja porann. 11.40 Przegląd prasy. 11.57 Hejnał. 12.05 Koncert. 15.00 Pieśń majowe. 15.20 Recital śpiewaczy, 15.40 Audycja dla chorych. 16.20 Kurs francuskiego. 16.35 Muzyka 17.20 Odczyt dla matryzystów. 17.40 Reportaż z Warszawy. 18.00 Nabożeństwo z Jasnej Góry. 19.05 „Co słychać w świecie“. 19.20 Rozmaitości. 19.40 Wiadomości sportowe, 19.47 Dziennik wieczorny. 20.45 Koncert.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotym Słoniem Grodzka 22, pod Jagiellą Pl. Matejki 3, Nowowiejska Wybickiego 1, pod Trzema Gwiazdami Rakowicka 12, Stornababa Dietla 36.

Podgórze pod Opatrznością Brodzkiego 1.

Nocne dyżury lekarskie:

Dr Redo Aleksander, Felicjanek 6. tel. 182-57. Dr Schönberg Maksym. Dietla 97. tel. 182-57. Dr Sokolowski Adam, Starowiłna 62, telefon 142-04. Dr Statter J., Karmelicka 46 tel. 117-66

Z teatru im. Jul. Słowackiego

Dzisiaj w sobotę pożegna się z publicznością krakowską znakomita artystka p. Wanda Siemaszkowa, w sztuce J. Gordina „Mirla Efros“, w której wystąpi po raz ostatni w roli tytułowej.

Obrabowali pijanego na ul. Lubicz

Niejaki Piotr Nanke z Nowej Olszy pod Krakowem przechodził wczoraj przed północą przez ulicę Lubicz, mając już „dobrze w głowie“. Do pijanego pasażera przyłączyło się w drodze dwóch nieznanych osobników, którzy namówili go, aby jeszcze wstąpił na piwo do sąsiedniej restauracji. Nanke, choć był już „zawiany“, dał się namówić, lecz teraz tego gorzko żałuje. Po wyjściu bowiem z restauracji. Nanke zauważył brak zegarka niklowego ze złotym łańcuszkiem, wart. 90 zł. i kwoty 9 zł. Również „ulotnili się“ jego przygodni towarzysze, wobec czego sprawą zajęła się policja.

Skazanie za kradzież prądu

Dnia 7 maja 1934 skazał Sąd Grodzki w Krakowie p. W. K., kupca, zamieszkałego przy ul. św. Józefa za kradzież prądu na szkodę Elektrowni miejskiej na 1 miesiąc aresztu z zawieszeniem na 2 lata oraz na zapłatę zł. 5, tytułem kosztów sądowych.

Proces komunistów

Wczorajszy dzień znanego procesu o morderstwo w partii komunistycznej, upłynął na zeznaniach dalszych świadków. M. in. zeznawał brat oskarżonego, Adolf Franciszek Dulowski, który pod przysięgą stwierdził, że osk. był nimi do rana na zabawie w Byczynie, poczem obaj spali w domu Wolskiej. Dziś dalszy ciąg rozprawy.

Krwawa bójka w szynku o tancerkę

W dniu 1 maja 1933 r. w pewnym szynku w Skawinie ad Kraków zabawiali się wesoło mieszkańcy Skawiny i sąsiedniego Radziszowa, a mianowicie: Jan Galiciński, Michał Radwan, Władysław Pająk, Roman Pęczak, Wiktor Sikorski i Stanisław Galaciński. W szynku bawiła się również niejaka Ka-

rolina Grucówna w towarzystwie Okarmusa, z którym tańczyła.

Gdy Grucówna zaczęła napaśtować Jan Galiciński, wówczas Okarmus uderzył go ręką w twarz. Za Galicińskim ujęli się wtedy jego towarzysze i ciężko pobili Okarmusa.

Uczestnicy tej bójki stanęli wczoraj przed sądem karnym w

Krakowie, oskarżeni o ciężkie uszkodzenie ciała.

Sąd po przeprowadzonej rozprawie, skazał wszystkich oskarżonych po 6 mies. c. w. zawieszając karę na 3 lata.

Rozprawę prowadził s. o. dr. Traczewski, oskarżonych bronił adw. dr. Knoebel.

Z zazdrości chciał zastrzelić kobietę na Rynku Gł.

29-letni mieszkaniec Krakowa, niejaki Rudolf Stuligłowa zakochał się w ekspedjencie sklepowej, Janinie Barberównie i starał się o jej rękę, jednak bez wzajemności. Dziewczyna unikała spotkania ze Stuligłową, nie zrywając jednak stosunków z innymi, wieloma adoratorami. Zazdrość więc poczęła gryźć serce młodzieńca, więc też poprzysiągł zemstę tej kobiecie.

W dn. 21 stycznia br. Stuligłowa chodził po ulicach Krakowa mając w kieszeni nabity rewolwer. Na Rynku Głównym spotkał Barberowę, przechadzającą się z obcym mężczyzną. Poirytowany tym widokiem, Stuligłowa zamierzał wyciągnąć rewolwer z kieszeni, aby zabić Barberowę. Przechodnie jednak udaremnił zamach i wydali Stuligłową w ręce policji.

Wczoraj przed Sądem karnym w Krakowie toczył się ostatni akt zawiadzonej miłości Stuligłowy, oskarżonego o usiłowane zabójstwo.

Rozprawa nie wykazała dostatecznej winy oskarżonego, wobec czego uwolniono go od winy.

Oskarżonego bronił adw. dr. Pleszowski.

Kucharz z Krakowa w roli fałszywego księdza.

W ręce policji krakowskiej wpadł niebezpieczny oszust, niejaki Kazimierz Hołtyn, kucharz z Krakowa, który dopuścił się wielu przestępstw, nadużywając przy ich popełnianiu sukni kapłańskiej.

Oto Hołtyn jest poszukiwany przez policję w Król. Husie za oszustwa popełnione na tamtejszym terenie. Hołtyn przedstawiał się za księdza i w ten sposób wyłudzał różne datki pieniężne, rzekomo za odprawianie Mszy św. Ostatnio wyłudził on w ten sposób 400 zł. od J. Grzędziela z Król. Huty.

Zniżka do kin: „Adria“, „Atlantic“

dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“

Wyciąć i przedłożyć w kasie kinoteatru

Ważny tylko w dniu 12 maja 1934 r.

Pomysłowa defraudacja na szkodę krakowskiego kupca

Mechel Tinner, kupiec z Krakowa, zam. w Rynku Głównym 15, zawiadomił policję, że w dn. 7 bm. robotnik jego, niejaki Mordka Rosenbaum, zam. przy ul. Mostowej 3, dopuścił się na jego szkodę pomysłowej defraudacji.

W krytycznym dniu Rosenbaum otrzymał od Tinnera 1000 zł., które miał nadać na poczęcie. Rosenbaum jednak zamienił czek PKO. i nadał tylko 10 zł. a resztę 990 zł. przywłaszczył sobie i zbiegł w nieznanym kierunku.

Drukarnia Monopol, Kraków, Na Gródku 2.